

MARINČ

A stylized, handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marinč'. The signature is fluid and expressive, with a long, sweeping underline that extends to the right. The letters are connected and have a dynamic, calligraphic quality.

Jože Marinč se je rodil 19.3.1954 na Dolnji Brigi pri Kočevski Reki. Končal je Šolo za oblikovanje v Ljubljani leta 1973, Pedagoško akademijo in nato Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1979. Od 1979 do 1981 je obiskoval slikarsko specialko pri prof. Berniku. Študijsko je bival v Cite Internationale des Arts Paris leta 1992 in 2002 ter v Millstatt, Austria leta 1995.

Je član ZDSLU in DLUUD. Živi in dela v Kostanjevici na Krki.

Born in Dolnja Briga on March 19th, 1954, Jože Marinč graduated from secondary School of Design in Ljubljana in 1973, continued his studies at the Faculty of Pedagogy, followed by Academy of Visual Arts in Ljubljana. After graduation in 1979 he attended post graduate master-class of Prof. Janez Bernik between 1979 and 1981. He was a resident at the Cite Internationale des Arts in Paris in 1992 and 2002 as well as in Millstatt, Austria in 1995.

He is a member of the Slovenian Artists' Association and Society of Artists of Lower Carniola. He lives and works in Kostanjevica na Krki.

Življenjepis / Short biography

KAPLJANJE

DROPLETS

Slikarstvo Jožeta Marinča / *The painting of Jože Marinč*

Jožetu Marinču slikarstvo ni nikoli pomenilo samo nekega hermetičnega in samoreferenčnega območja. Izšolal se je sicer v poznomodernističnem sistemu, ki je tudi akademijo prepustil prostovoljnemu kompetenčnemu omejevanju ter eksperimentiranju z medijem in z izraznim potencialom njegove sporočilnosti. Marinčevo slikarstvo od druge polovice osemdesetih let dalje je najlažje ubesediti v okviru visokomodernistične estetike in njene postmoderne reaktualizacije, vendar sam ni videl mnogo smisla v hermetičnih kritičnih ubesedovanjih. Zanj je bila "ustvarjalna obrt" mnogo konkretnejša zaposlitev. Najprej je bila njegov izbrani poklic, poslanstvo, in nato sredstvo za zagotavljanje eksistence. Marinč je še vedno eden tistih – vse redkejših – umetnikov, ki ustvarjalnega učinka ne prepustijo nekemu podsistemu, temveč sami poskrbijo tudi za njegovo trženje.

Ena od stalnic Marinčevega slikarstva je kromatična ubranost komplementarno kontrastnih barv. Njegovo nagnjenost k rdeče-zelenim in vijolično-rumenim kombinacijam je mogoče postaviti v perspektivo regionalne dolenske tradicije s Francetom Kraljem, enim najpomembnejših slovenskih umetnikov med dvema vojnoma. Marinč je izdelal metodo gradnje slikovne površine z vtiranjem židke barve, ki je v prosojnih plasteh omogočala očesu pobeg v optično prostorje slike. Barvna kompozicija je pogosto vzbujala sinestetične vtise magmatske vročine, vlažnosti gozdne podrasti, skrivnostnih vabečih in hkrati odbijajočih globin itd. Široke lopatice, ki jih je uporabljal, je moral držati z obema rokama, tako da je vsaka poteza vključila delovanje celotnega telesa pri oblikovanju sledi, ki je vzbujala vtis izjemnega napora, sile in velikopoteznosti.

V njegovi zadnji fazi se je spremenilo skoraj vse, razen palete. Najbolj očitna je odsotnost geste. Zdaj se zdi slikovna površina prepuščena silam naravne rasti, ki nakazujejo lahkotnost in odsotnost oblikujoče sile. Enakomerno in vseprek pokrita s plastenimi krožci, ki se včasih zlijejo v temnejše tokove, površina ponuja vzorčaste, dekorativne in igrive učinke, ki jih opredeljujejo velikost krožcev, njihova gostota in barvna zaporedja. Te slike sodijo med recentne pojave Acheiropieta – slike, nastale brez sodelovanja človeške roke. To so bile v preteklosti predvsem ortodoksne ikone vzhodne cerkve, ki so po tradiciji božanskega izvora. Marinč je izdelal preprosto pomagalo za kapljanje barve na slikovno površino. Enakomernost vzorcev in kombinacije živih barv nas spominja dunajske tradicije, ki povezuje Gustava Klimta in Friedensreicha Hundertwasserja. Posebej okoljevarstveni aktivizem slednjega se lepo ujame z vrednotami in prepričanji, v katere je bil rojen Jože Marinč. Medtem ko je Hundertwasser svoje slikarstvo pojmoval kot religiozno izkušnjo, Marinč svoje slikanje pojmuje bolj neposredno, organsko, kot podaljšek samega sebe, svojega lastnega telesa, kot medij svoje navzočnosti, ponosa in darila, ki pogojuje kompenzacijo v medsebojnih odnosih.

Vsekakor je v Marinčevem pojmovanju ustvarjalnosti in njenih pojavnosti nekaj organskega. Prišteti bi ga mogli k tistim umetnikom, ki so ju pojmovali kot naravni proces, primerljiv spočetju, nosečnosti in rojstvu, kot n.pr. Paul Klee, ki je ubesedil svoj ustvarjalni proces kot zorenje sadeža na drevesu. Tako tudi Jožetu Marinču njegove slike pomenijo nekaj, kar vsebuje del njega, del njegovega bistva, utrip njegove energije in pečat njegove identitete. Če pogledamo preko zgolj oblikovnih značilnosti, ki so avtentične in osebno določujoče, v naslovih njegovih del najpogosteje najdemo sugestije, povezane z naravo. Marinčevi naslovi slik presegaajo bežne asociacije urbanega prebivalca, ki razume naravo kot mestni park ali v najboljšem primeru botanični vrt. So poetična obujanja izkušenj iz otroštva, izrazi veselja nad bivanjem in hrepenenje po skrivnostih vse obdajajočega gozda, v katerem je preživel svoje zgodnje otroštvo, a hkrati tudi prastrah pred njimi.

Marinč razume umetnino kot plod, in umetnina kot plod je dar. Svoje stvaritve pojmuje tako, kot govorimo npr. o darovih narave. Darovi umetnosti razveseljujejo, poživljajo, prinašajo ugodje, notranjo obogatitev, njihova skrivnostnost in izmuzljivost privlačita, vabita k raziskovanju in iskanju odgovorov, in umetnost v vseh teh poslanstvih pomeni predvsem delitev umetnikovega sveta in izkušnje z gledalcem. V tem svetu ni meja med stvarnostjo in domišljijo, med izkušnjo in sanjskim prividom, med stvarnimi, mitološkimi ali samo izmišljenimi bitji. V sinesteziji, čustvenem nagovoru in vabilu k participaciji v njegovih slikah odmevajo starodavne, pogske

modrosti, rituali, nauki, ki so vzdrževali svet v ravnovesju, kot se lahko podučimo iz Bajk in povesti o Gorjancih, ki jih je Janez Trdina zabeležil v poznem 19. stoletju.

Marinč je celo privzel mitološko podobo Krispana, škrata, pravljичnega bitja, kakršna bivajo v kočevskih gozdovih, v belokranjskih steljničkih in gluhih lozah Gorjancev. Bivajo kot varuhi etičnih vrednot, ki človeku nalagajo, da deluje v skladu z dobrim – in v Marinčevem primeru z lepim –, in tako ohranjajo kočljivo ravnovesje sveta na osnovi vzajemnosti in spoštovanja dogovorjenih pravil. Kadar je bila zavezanost tem vrednotam prelomljena, so vile zapustile človeka in njegov svet prepustile kaosu. Kot pogoj ravnovesja uživanje darov Marinčevih slik pogojuje vzajemnost med umetnikom in njegovimi meceni.

ENG

Jože Marinč has never accepted exclusivity and self-referentiality of painting for granted. Although educated in the late modernist academic system, focused on experimentation with the medium and the expressive potential of its materiality, the artist always sought its poetic transcendence. We could describe his painting since the mid-1980s within the framework of high modernist aesthetics and its post-modernist re-actualization. However, he himself had no use for such critical acrobatics. The business of painting was for him a very concrete occupation. First, it was his chosen vocation, then a mission, and last but not least his means of existence. Jože Marinč is still one of those rare artists who do not entrust the fruit of their labour to some other subsystem but keep control of its marketing themselves.

One of the permanent features of Marinč's painting is the chromatic high pitch of complementary colour contrast. His propensity for red and green, violet and bright yellow combinations can be placed within the regional Lower Carniolian coloristic tradition of France Kralj, one of the most outstanding artistic personalities in Slovenian art between the two World Wars. Marinč has worked out a method of building up a painting's surface by scraping liquefied paint which allowed the eye to enter through transparent layers into the complex structure of optical spaces. The colour composition often suggested synesthetic associations of magmatic heat, humidity of the forest undergrowth, mysterious depths inviting and forbidding at the same time, etc. The wide spatulas he usually used required holding by both hands, so every gesture engaged the entire body, leaving a trace suggestive of the outstanding effort, force and boldness.

In his latest series of paintings almost everything but the palette has changed. Most notable is the disappearance of gesture. Now the surface seems abandoned to natural growth suggesting an ease in absence of the creator. Covered uniformly all over by stratified circles which sometimes flow together into darker streams of paint, the surface offers patterned, decorative, playful effects modulated by the size of circles, their density and colour sequences. These paintings belong with the lately identifiable phenomenon of Acheiropoieta, paintings produced without human hand, which traditionally were Orthodox icons believed to have been of divine origin. Marinč designed a simple device for dripping paint onto the painting surface. The regularity of patterns and combinations of bright colours remind us of the Viennese tradition from Gustav Klimt through Friedensreich Hundertwasser. Particularly the latter's environmental activism jibes effectively with the values and beliefs into which Jože Marinč was born. Whereas Hundertwasser understood painting as a religious experience, Marinč feels it more organically as an extension of himself, his own body, a token of his presence, pride and offer to be compensated by exchange in personal negotiation.

There is something organic in his understanding of creativity and its manifestations. We can count him among those who have intuited creativity quite seriously as a kind of natural process comparable to conception, pregnancy and birth – as for instance Paul Klee, who had described his creative process as the growing of fruit on a tree. Marinč's paintings are a part of him, of his essence, pulsation of his

life force, and a stamp of his identity. If we look beyond their formal properties, which are authentic, original and personalized, their titles always reveal an intense relationship to nature. Marinč's titles exceed fleeting associations of an urban man who understands his environment at best as a city park or a botanic garden. They are poetic recalls of his childhood experiences, expressions of enjoyment of being, longing for – and fear of – the mysteries of the all-encompassing woods where he spent his earliest childhood.

Marinč understands an artwork as a fruit and a fruit is a gift. Marinč considers the coming of his paintings just as we speak about bearing the "gifts of nature". The gifts of art give pleasure, excite, bring joy and spiritual growth, their mystery and evasiveness are provoking, they invite and challenge us to seek answers and outcomes. Art in all these aspects means sharing the artist's world and experience with the viewer. There are no boundaries between reality and fiction, between sensorial experience and dream-work, between actual, mythological or entirely concocted beings. Synesthesia, emotional address and invitation to participation in his paintings echo the old, even pagan beliefs and teachings, ancient rituals and wisdom, which maintained natural equilibrium through mutuality.

Marinč has even taken on the image of Krispan, an elf, a fairy being known in his native village. Krispan presented trinkets to children and parents discretely compensated him in kind. He was one of the kind of mythological beings that used to populate the ancient forests of Kočevje, the fern-groves of Bela Krajina and the walk-in-circles groves of Gorjanci hills. Their negotiations with people required mutuality. They were the guardians of ethic values that maintain the frail equilibrium of the world as we can learn from local traditions, collected by the writer Janez Trdina in the late 19th century. The basis of co-existence of man and the fairies resided in mutual respect and observance of rules agreed upon. When those were broken, the fairies abandoned man and left the world to chaos. Sharing the gifts of Marinč's paintings is preconditioned by mutuality between the artist and his patrons.

GER

Für Jože Marinč war die Malerei nie nur ein hermetischer Bereich der Eigenreferenz. Er wurde zwar im spätmodernistischen System geschult, welches auch durch die Akademie der freiwilligen Kompetenzeinschränkung sowie dem Experimentieren mit dem Medium und dem Ausdruckspotenzial seiner Aussagekraft überlassen wurde. Seine Malerei ab der zweiten Hälfte der achtziger Jahre des 20. Jahrhunderts kann am einfachsten im Rahmen der hochmodernistischen Ästhetik und ihrer postmodernen Reaktulisierung in Worte gefasst werden, doch er selbst sah nicht viel Sinn in hermetischer Kritikersprache. Für ihn war das »schaffende Handwerk« eine viel konkretere Beschäftigung. Zuerst war es sein gewählter Beruf, seine Bestimmung und erst dann ein Mittel zur Sicherung der Existenz. Marinč ist noch immer einer derjenigen – immer selteneren Künstler, die ihre kreative Wirkung nicht einem Untersystem überlassen, sondern sich selbst auch um ihre Vermarktung kümmern.

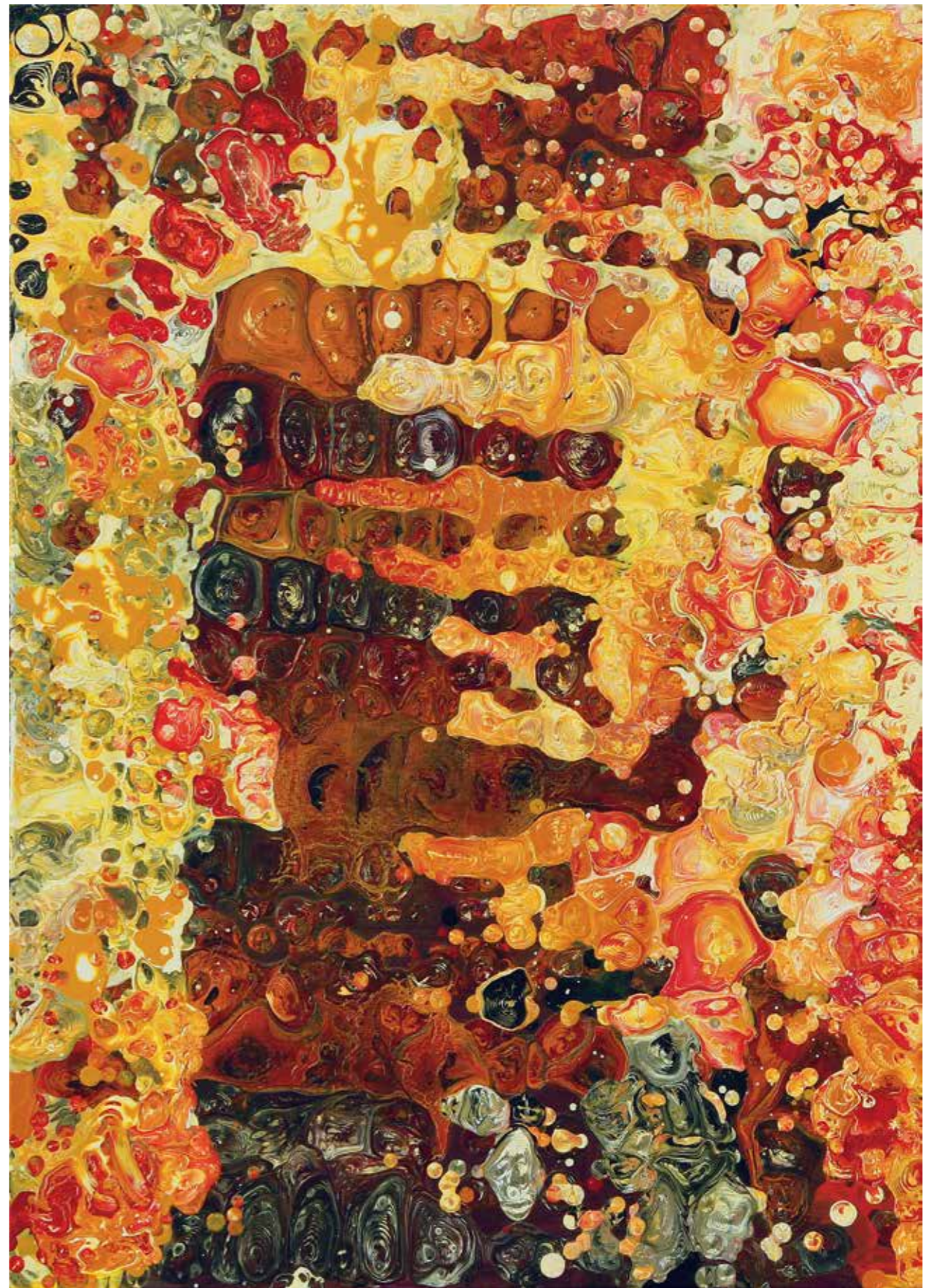
Eine der Konstanten in der Malerei von Marinč ist die kromatische Harmonie der komplementären Kontrastfarben. Seine Neigung zu rot-grünen und violett-gelben Kombinationen kann in die Perspektive der regionalen unterkraner Tradition mit Franc Kralj, einem der wichtigsten slowenischen Künstler zwischen den Weltkriegen, gestellt werden. Marinč entwickelte die Methode des Aufbaus einer Bildfläche durch das Einreiben zähflüssiger Farbe, die in durchsichtigen Schichten dem Auge die Flucht in den optischen Raum des Bildes ermöglichte. Die Farbkombination erregte oft synthetische Eindrücke magmatischer Hitze, von feuchtem Waldunterwuchs, geheimnisvoller einladender und gleichzeitig abstoßender Tiefen usw.. Breite Malspachtel die er verwendete, musste er mit beiden Händen halten, so dass jeder Zug die Mitwirkung des gesamten Körpers bei der Gestaltung der Spuren einbezog, was den Eindruck außerordentlicher Anstrengung, Kraft und Großzügigkeit erweckte. In seiner letzten Phase änderte sich fast alles, ausgenommen die Palette. Am merkbaren ist

die Abwesenheit der Geste. Die Malfläche erscheint jetzt den Kräften des natürlichen Wachstums überlassen, welche die Leichtigkeit und Abwesenheit des Schöpfers andeuten. Gleichmäßig und überall bedeckt mit geschichteten Kreisen, die manchmal in dunklere Ströme zusammenfließen, bietet die Fläche gemusterte, dekorative und verspielte Wirkungen, die durch die Größe der Kreise definiert werden, deren Dichte und Farbfolgen. Diese Bilder gehören zu rezenten Erscheinungen der Acheiropoieta – Bilder, die ohne Einwirkung der menschlichen Hand entstanden sind. Letztere waren in der Vergangenheit vor allem orthodoxe Ikonen der östlichen Kirche, die gemäß der Tradition göttlichen Ursprungs sind. Der Künstler fertigte sich ein einfaches Hilfsmittel zum Auftropfen der Farbe auf die Bildfläche. Die Gleichmäßigkeit der Muster und die Kombination lebendiger Farben erinnern an die Wiener Tradition, welche Gustav Klimt und Friedensreich Hundertwasser miteinander verbindet. Vor allem der Umweltschutz-Aktivismus des Letzteren harmoniert schön mit den Werten und Überzeugungen, in welche Jože Marinč hineingewachsen ist. Während Hundertwasser seine Malerei als religiöse Erfahrung begreift, ist sie für Marinč mehr direkt organisch eine Verlängerung von sich selbst, seines eigenen Körpers, Mediums seiner Anwesenheit, Stolz und Geschenks, die eine Kompensierung der Beziehungen untereinander bedingt.

Auf jeden Fall ist in seiner Auffassung der Schaffenskraft und ihrer Erscheinungsbilder etwas Organisches. Wir müssten ihn zu jenen Künstlern einordnen, die es als natürlichen Prozess, vergleichbar mit der Zeugung, Schwangerschaft und Geburt begreifen wie z.B. Paul Klee, der seinen schöpferischen Prozess als das Reifen einer Frucht auf einem Baum in Worte fasste. So bedeuten auch für Jože Marinč seine Bilder etwas, das einen Teil von ihm selbst enthält, einen Teil seines Wesens, den Puls seiner Energie und Siegel seiner Identität. Wenn wir nur auf formelle Eigenschaften schauen, die authentisch und persönlich bestimmend sind, finden wir in den Titeln seiner Werke am häufigsten Anregungen, die mit der Natur verbunden sind. Die Bildertitel von Marinč überragen flüchtige Assoziationen urbaner Bewohner, die die Natur als Stadtpark oder im besten Fall als botanischen Garten verstehen. Es sind poetische Wiedererweckungen von Erfahrungen aus der Kindheit, Ausdrücke von Freude über das Dasein und der Sehnsucht nach – sowie der Urangst vor – den Geheimnissen des allumgebenden Waldes, in dem er seine frühe Kindheit verbrachte.

Marinč versteht ein Kunstwerk als Frucht und ein Kunstwerk als Frucht ist ein Geschenk. So wie wir z.B. von Geschenken der Natur sprechen, so begreift Marinč seine Schöpfungen. Geschenke der Kunst erfreuen, beleben, bringen Wohlbehagen, innere Bereicherung, ihre Mysteriosität und Entschlückung ist anziehend, fordert die Erforschung und das Suchen nach Antworten und Kunst in allen diesen Bestimmungen bedeutet vor allem das Teilen der Welt und der Erfahrungen des Künstlers mit dem Betrachter. In dieser Welt besteht keine Grenze zwischen Wirklichkeit und Phantasie, zwischen Erfahrung und Traumbildern, zwischen wirklichen, mythologischen oder nur erdichteten Wesen. In der Synästhesie, der emotionalen Anrede und Einladung zur Selbstbeteiligung sieht man in seinen Bildern den Widerklang altertümlicher, heidnischer Weisheiten, rituelle Lehren, welche die Welt im Gleichgewicht halten, wie wir in den Bajke in povesti o Gorjancih belehrt werden, die von Janez Trdina im späten 19. Jahrhundert festgehalten wurden.

Marinč übernahm sogar die mythologische Gestalt von Krispan, einem Zwerg, einem elfenhaften Wesen, wie sie in den Gottscheer Wäldern, den Streuwiesen von Bela Krajina und der "Gluha loza" auf dem Gorjanci Bergzug leben. Sie existieren als Hüter ethischer Werte, die dem Menschen auftragen, dass er in Harmonie mit dem Guten wirken soll – und im Falle von Marinč mit dem Schönen, und so das heikle Gleichgewicht der Welt auf der Grundlage von Gegenseitigkeit und der Achtung vereinbarter Regeln erhält. Wann immer diese Werte umgangen wurden, haben die Elfen die Menschen verlassen und seine Welt dem Chaos überlassen. Das Genießen der Bilder von Marinč bedingt die Gegenseitigkeit zwischen dem Künstler und seinen Mäzenen.

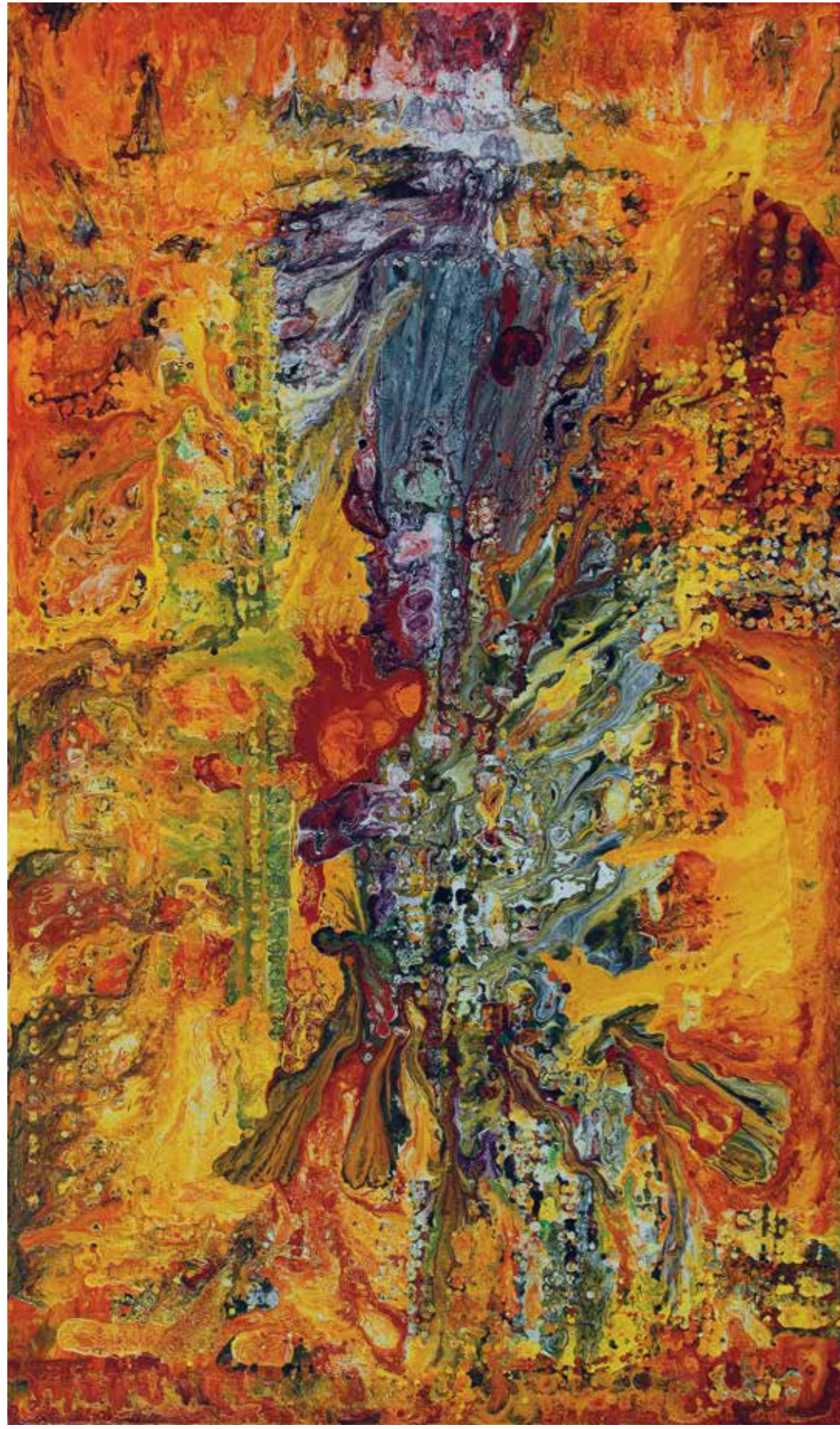
Senca lovi telo, akril, 2011, 70 x 50 cm

Pevski zbor, akril, les, 2013, 100 x 80 cm

Znamenita pridiga, akril, 2013, 100 x 200 cm

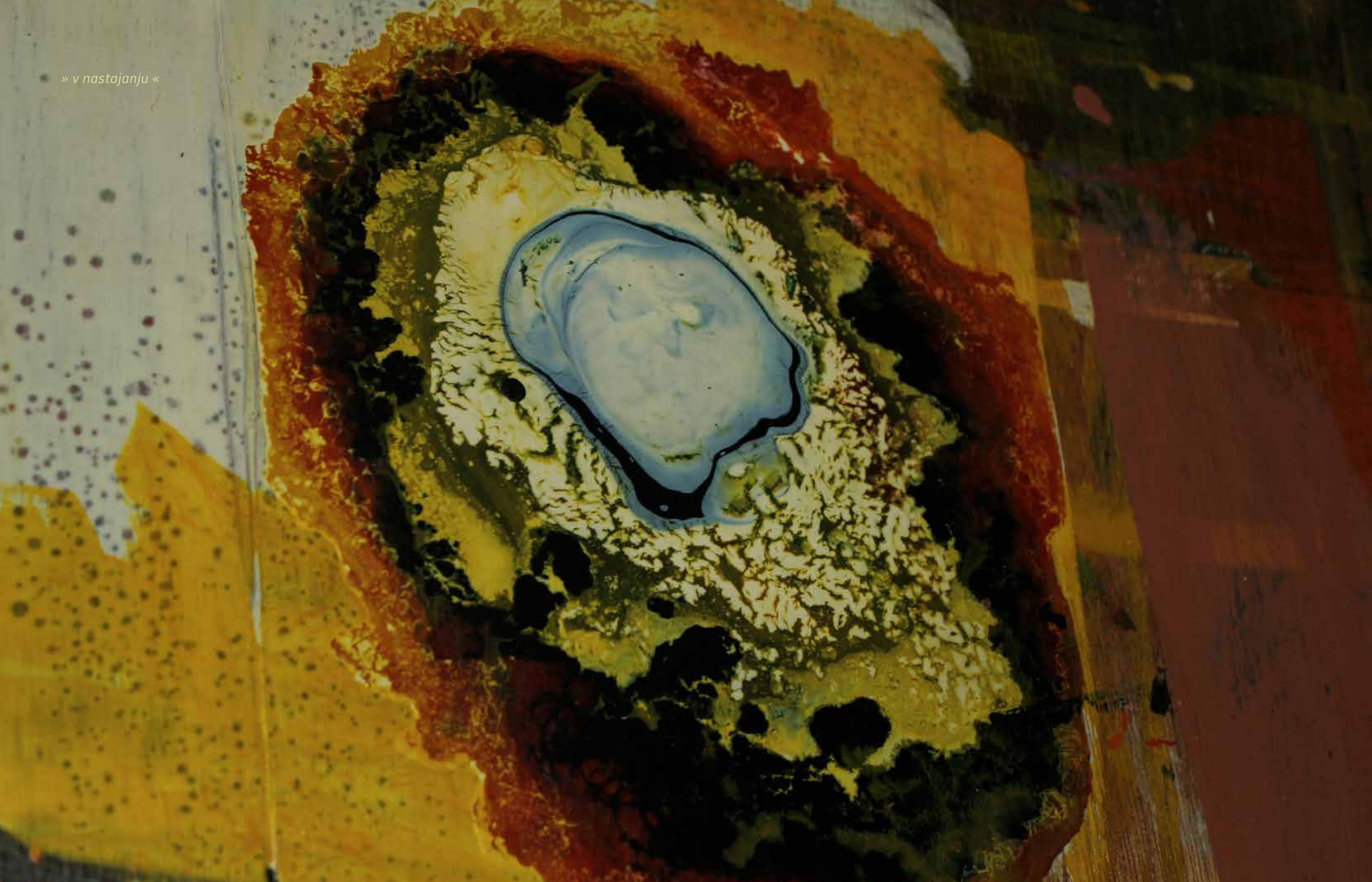

Kitajsko novo leto, akril, 2013, 120 x 200 cm

Školjke obraza, akril, les, 2013, 120 x 200 cm

» v nastajanju «

Obveza, akril, les, 2013, 50 x 200 cm

"Van Gogh" akril, platno, 2013, 80 x 100 cm

Glasbena skrinjica, akril, les, 2013, 50 x 100 cm

Pesnik vrtnar, akril, les, 2013, 50 x 100 cm

Zajčja zabava, akril, les, 2013, 70 x 200 cm

Za soncem senca, akril, les, 2013, 70 x 200 cm

Odpadli listi 1, akril, les, 2013, 20 x 60 cm

Odpadli listi 2, akril, les, 2013, 20 x 60 cm

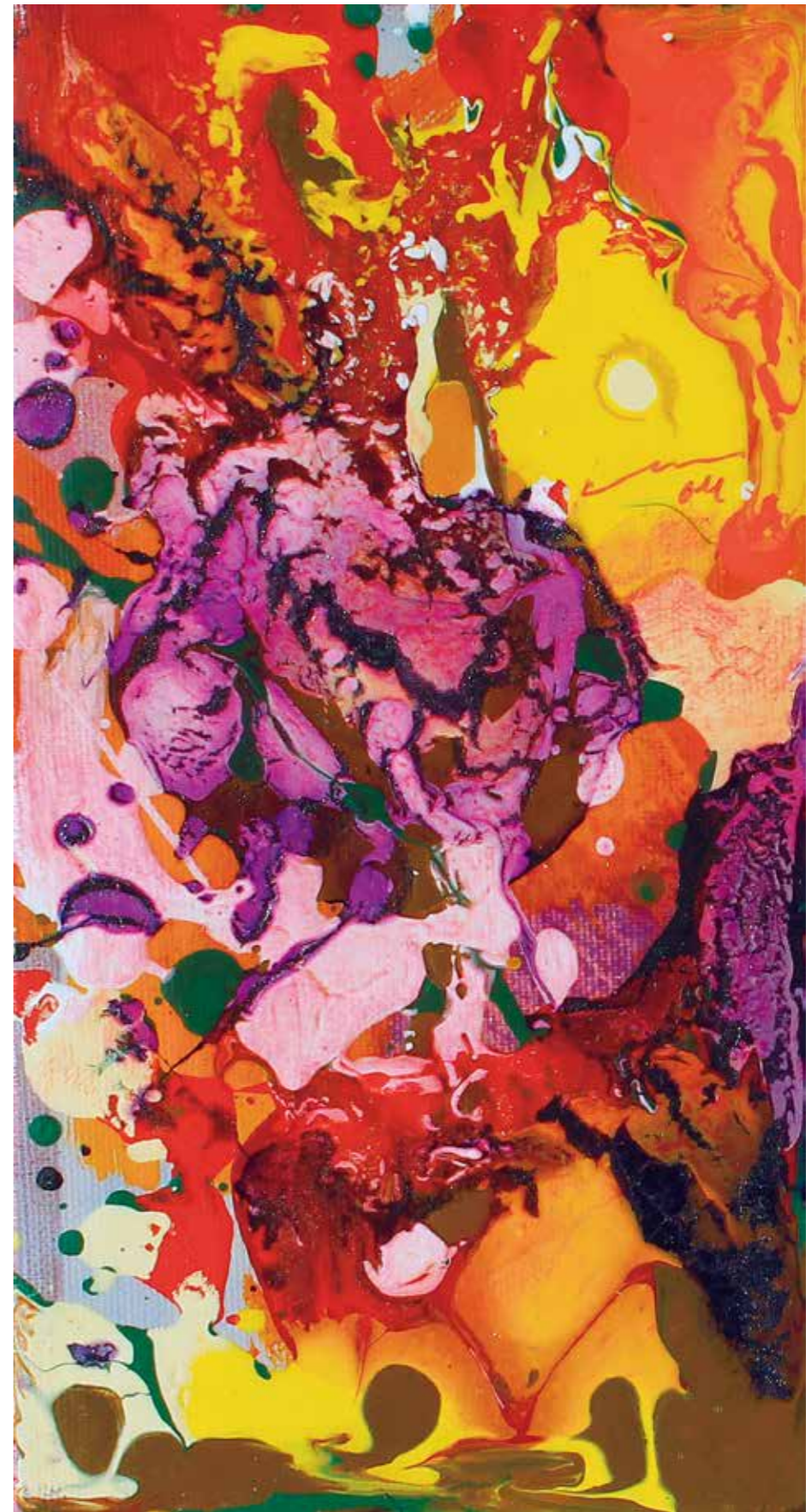

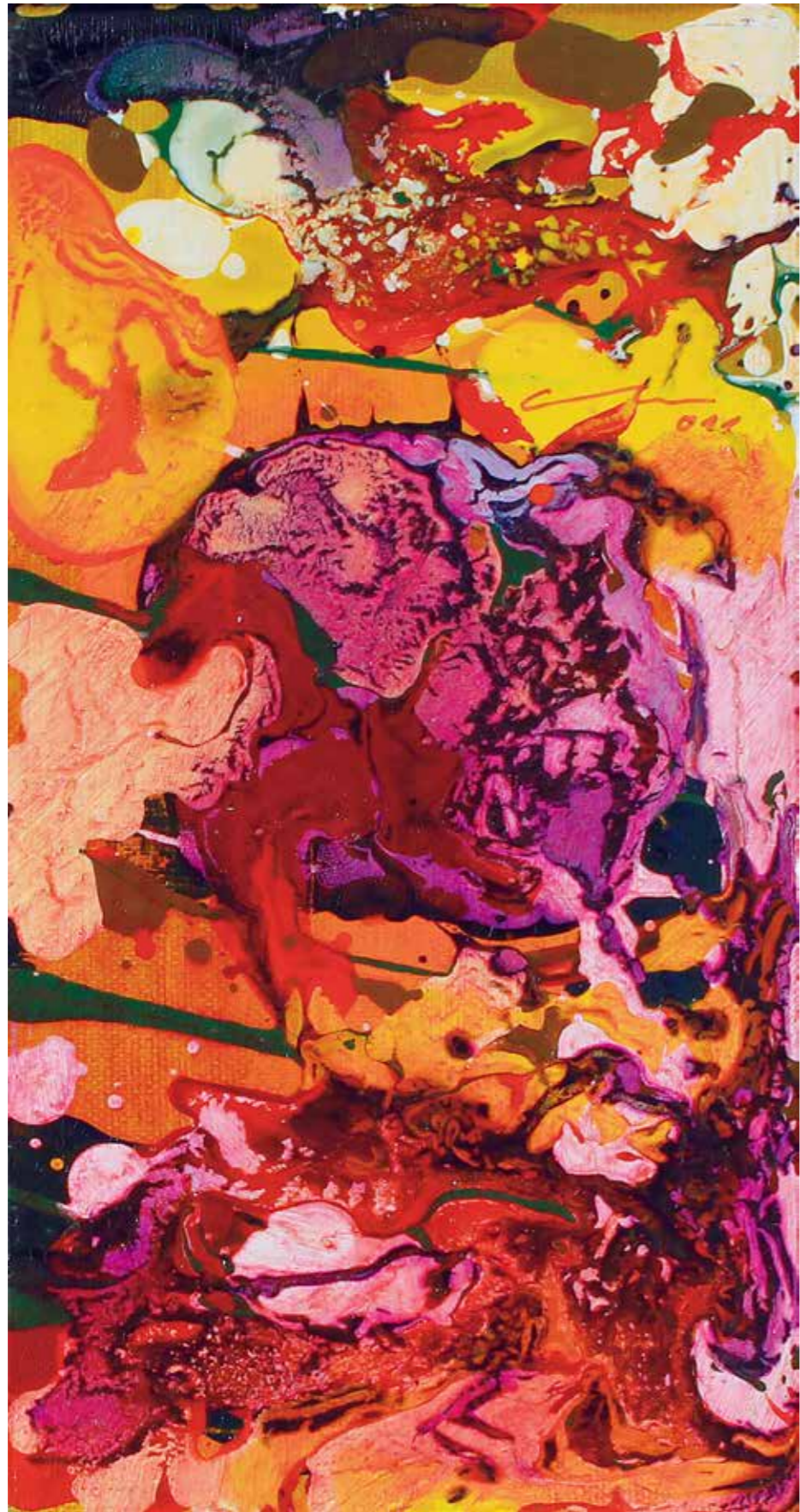
Zaklad časa, akril, les, 2013, 200 x 70 cm

detajl

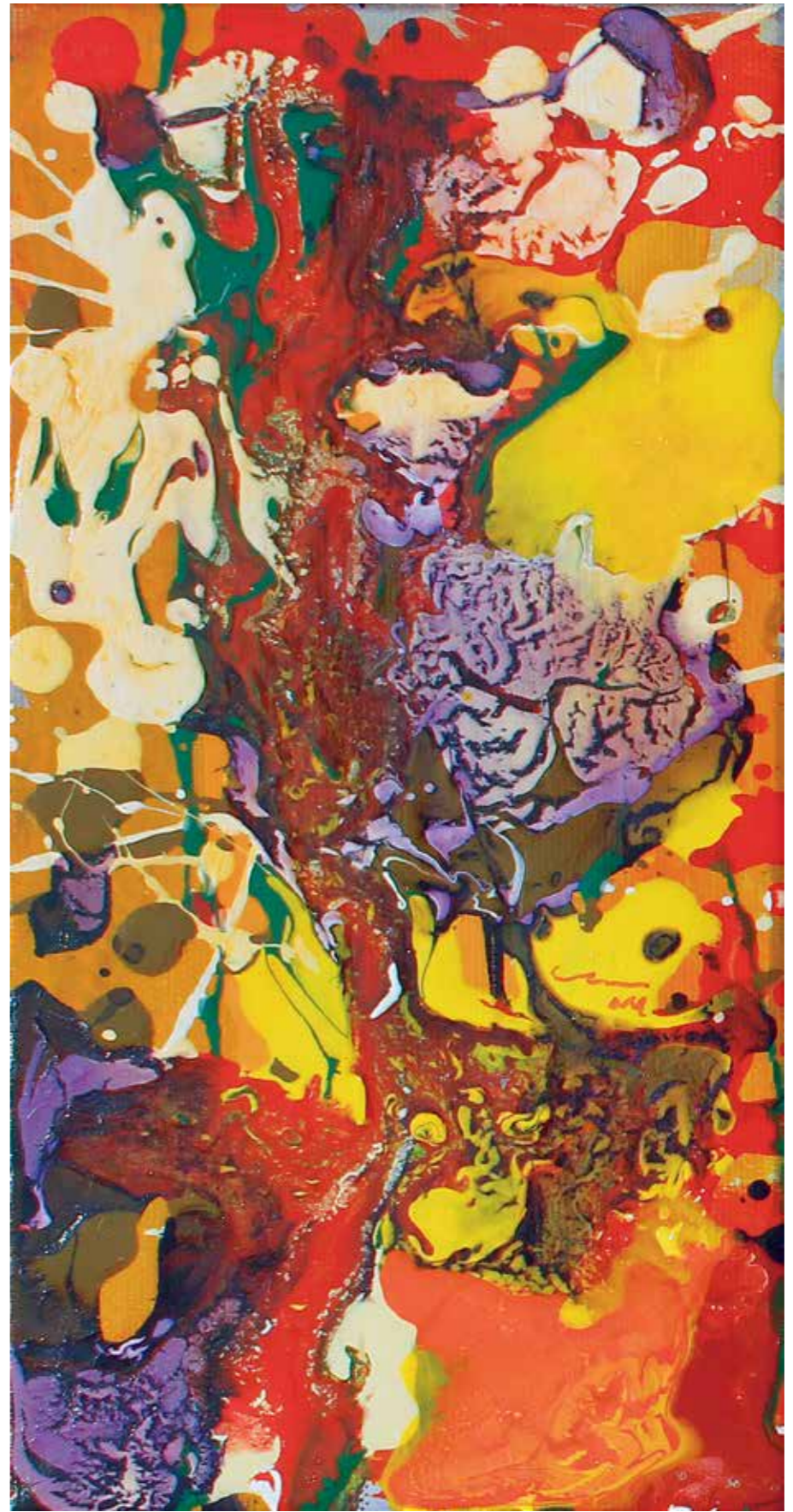

Cvet, akril, platno, 2011, 20 x 10 cm

Upor, akril, platno, 2011, 20 x10 cm

Dan, akril, platno, 2011, 20 x 10 cm

Strpnost, akril, les, 2014, 70 x 200 cm

Lina, akril, les, 2012, 200 x 45 cm

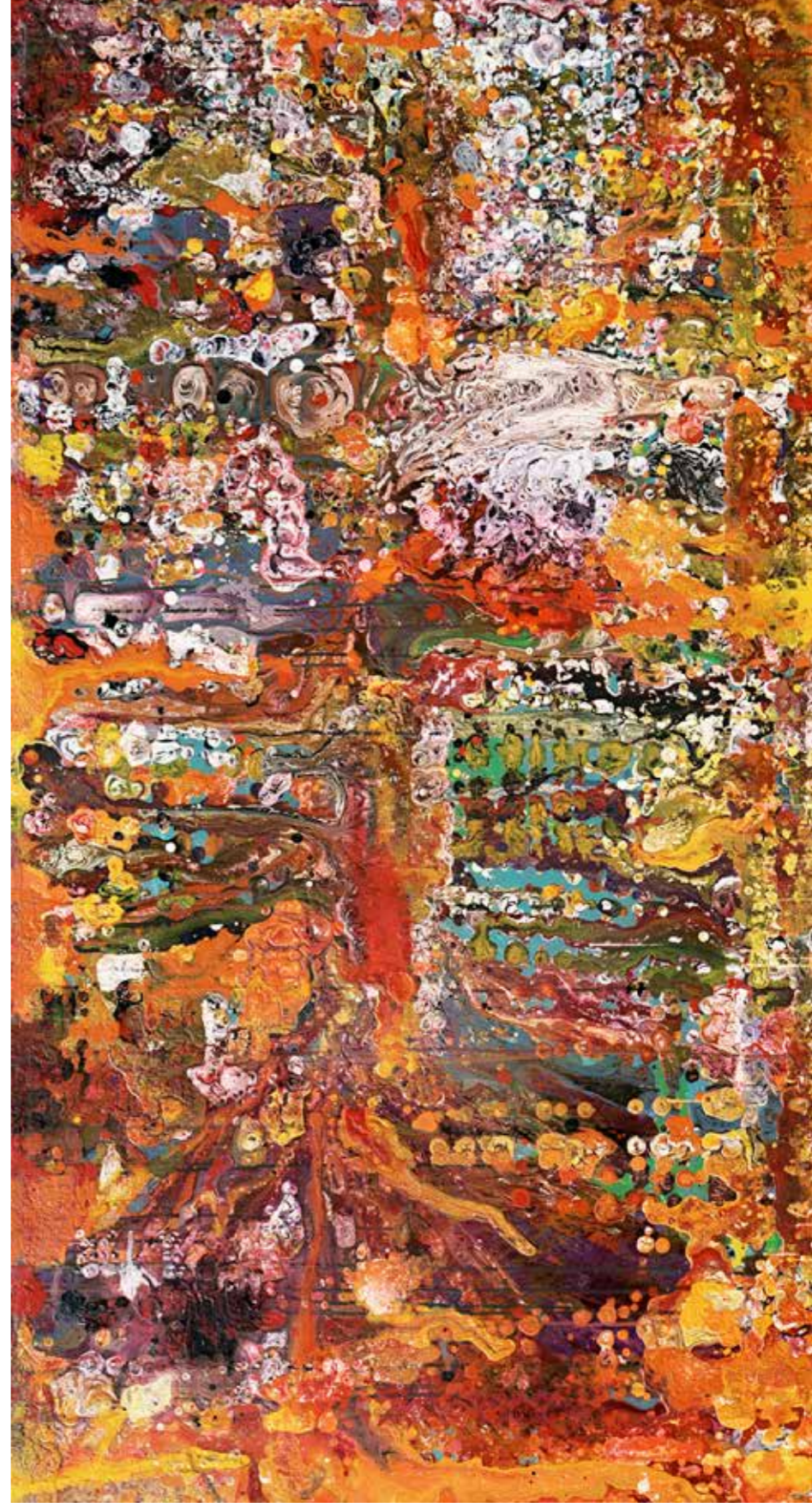
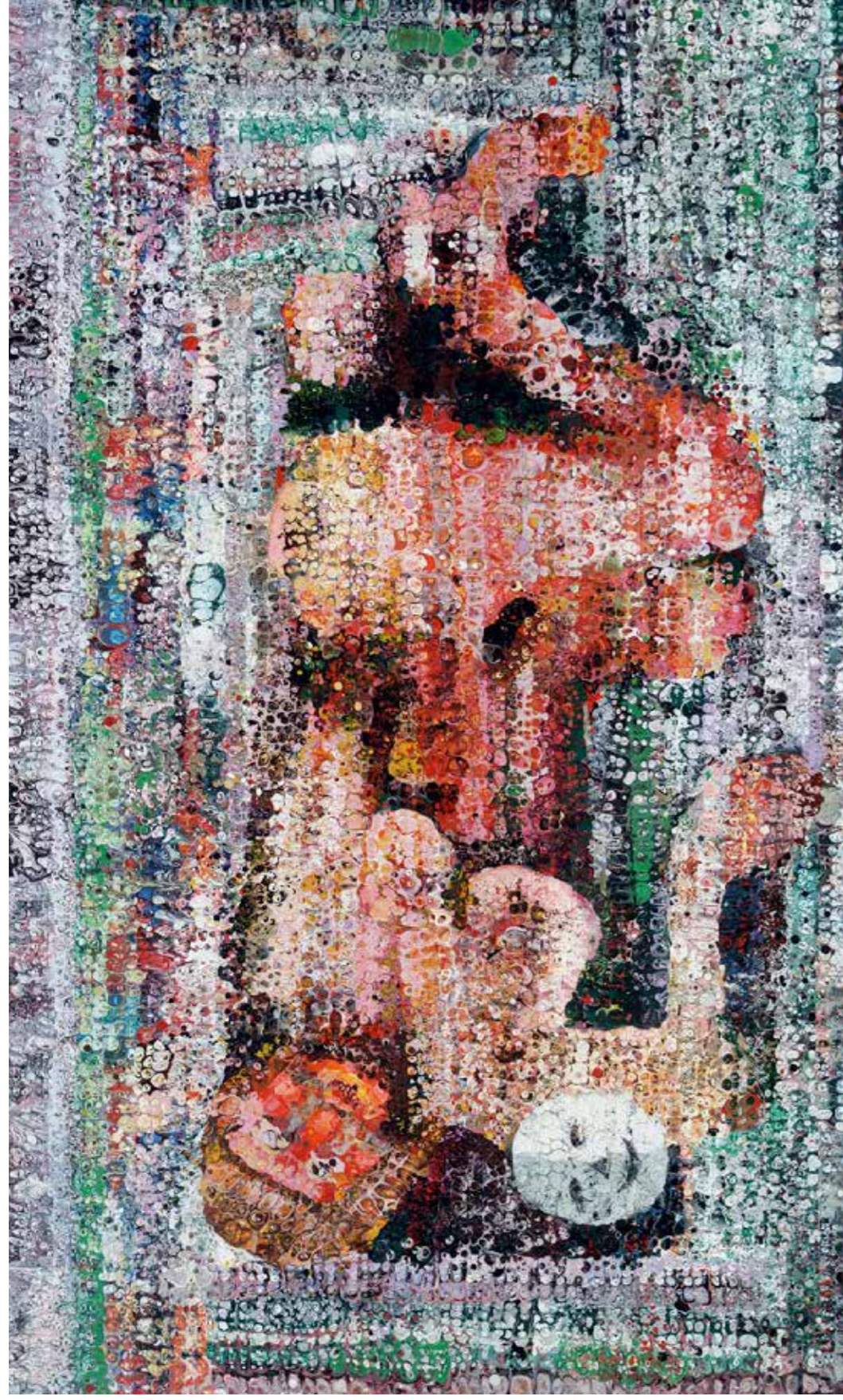
Moč vere, akril, les, 2015, 120 x 200 cm

Drevo, akril, les, 2012, 90 x 170 cm

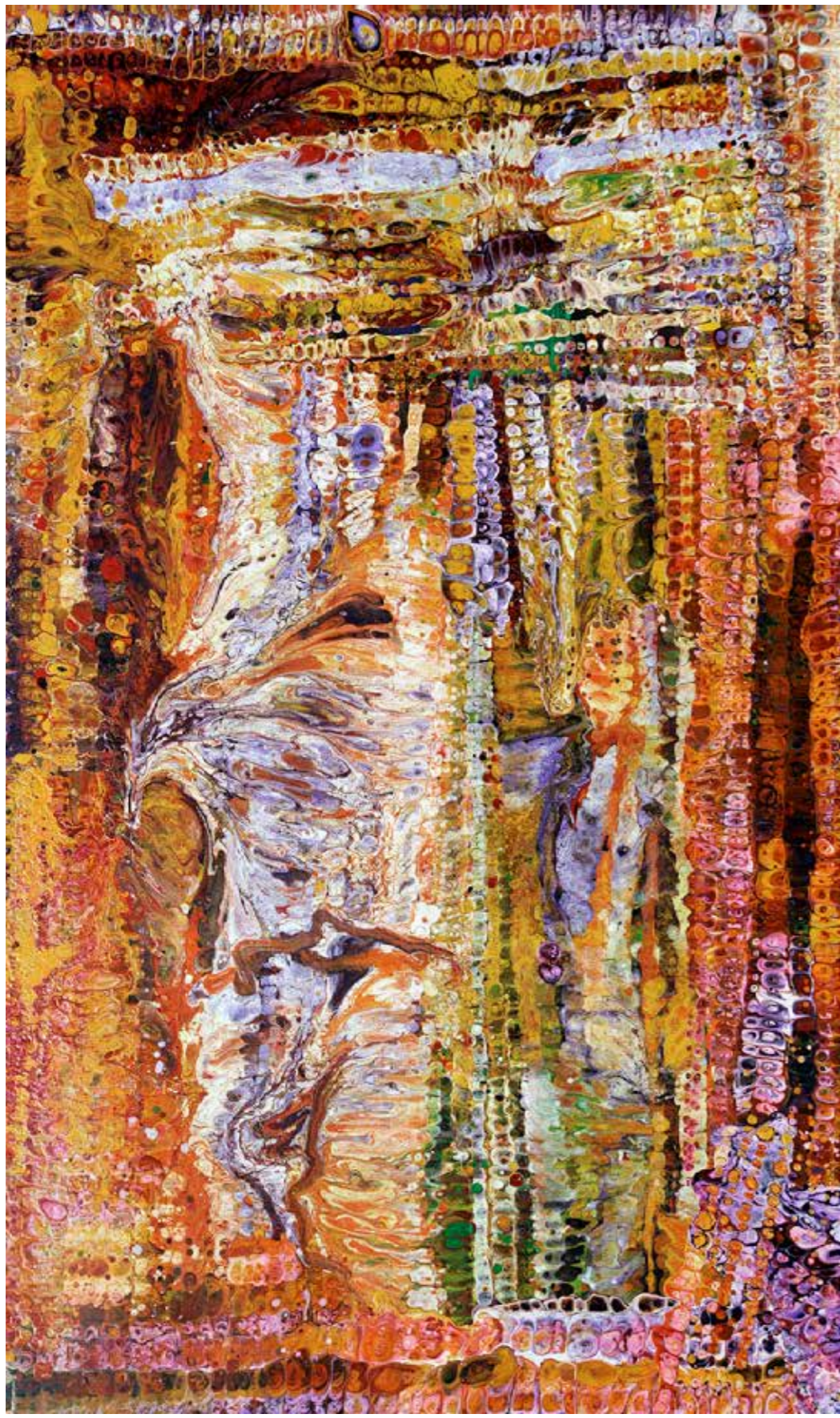
Ženska Šelma, akril, 2015, 100 x 200 cm

Erotične sanje, akril, les, 2012, 90 x 170 cm

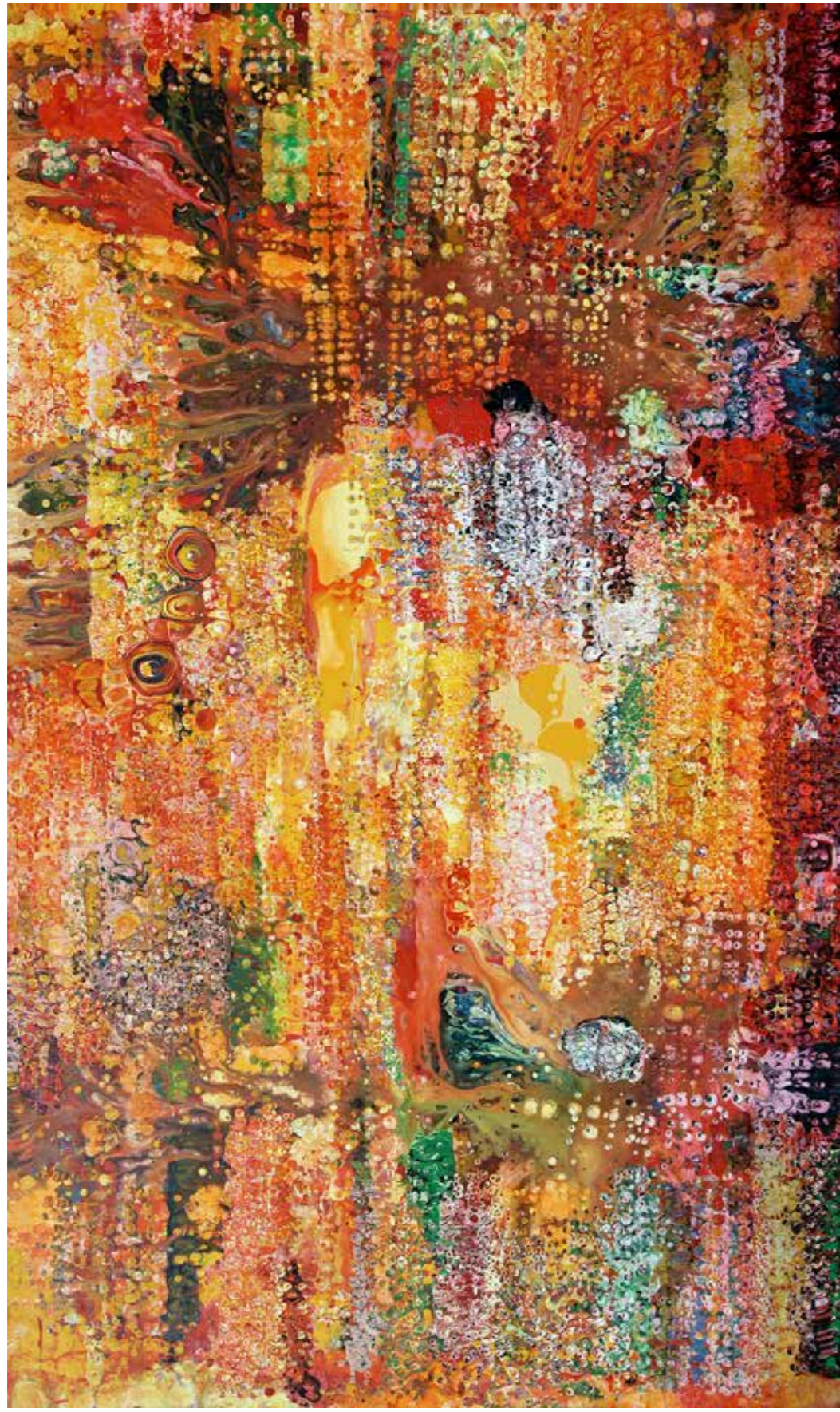

Padli pod križem, akril, les, 2015, 100 x 200 cm

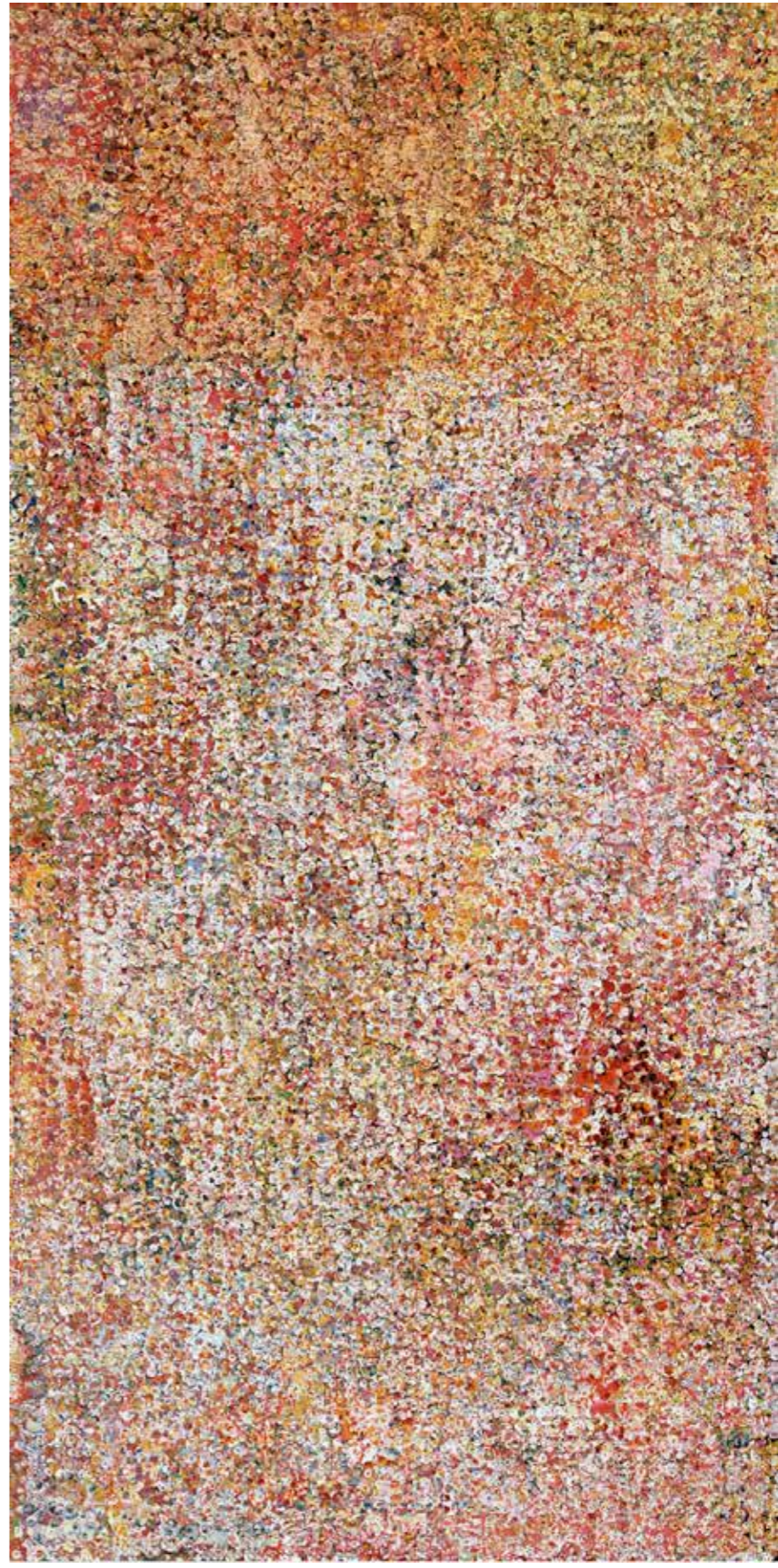

Gora je orel postala, akril, les, 2014, 120 x 200 cm

Plesna šola, akril, les, 2015, 200 x 120cm

Publika, akril, les, 2015, 100 x 200 cm

detajl

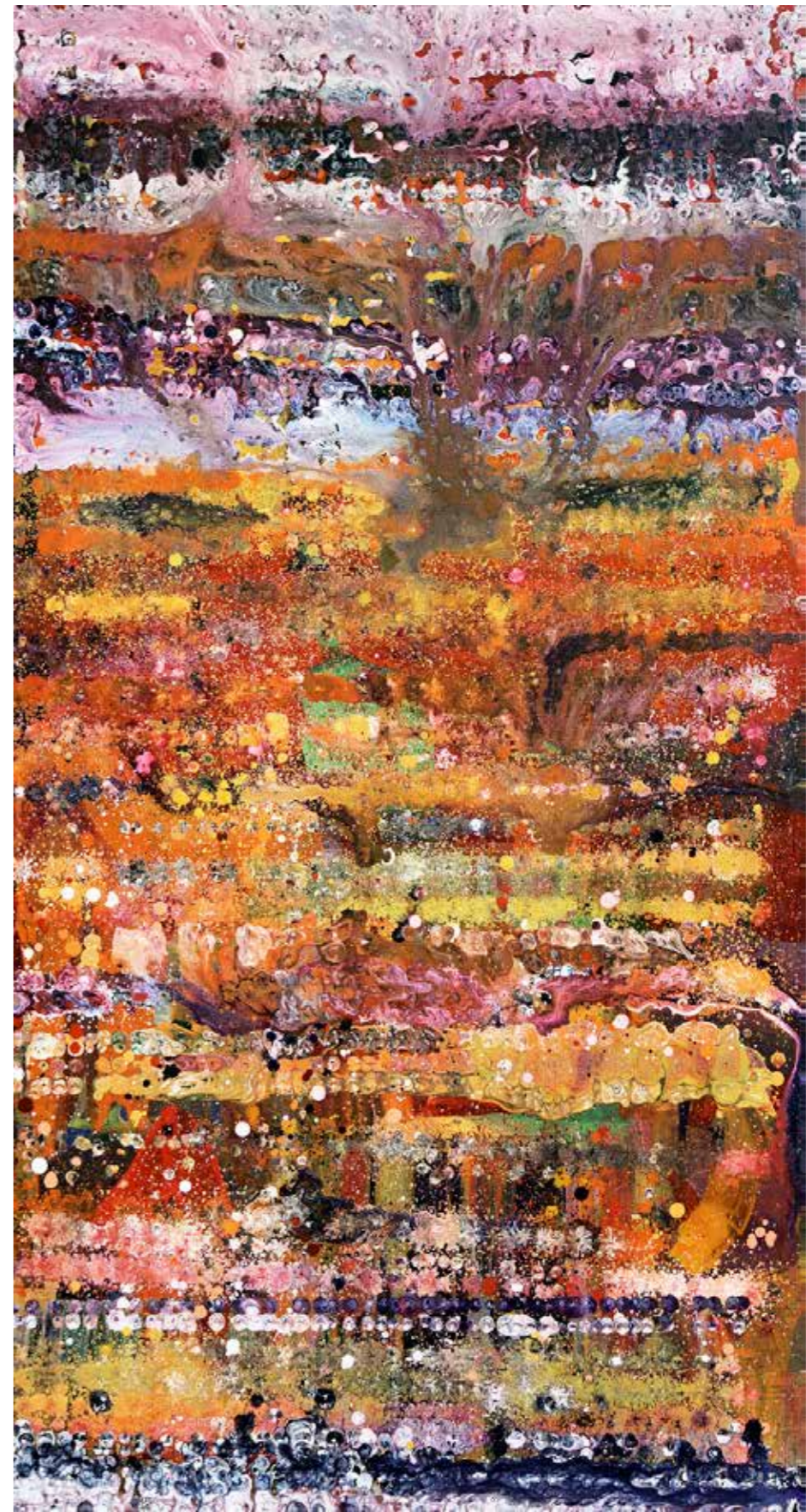

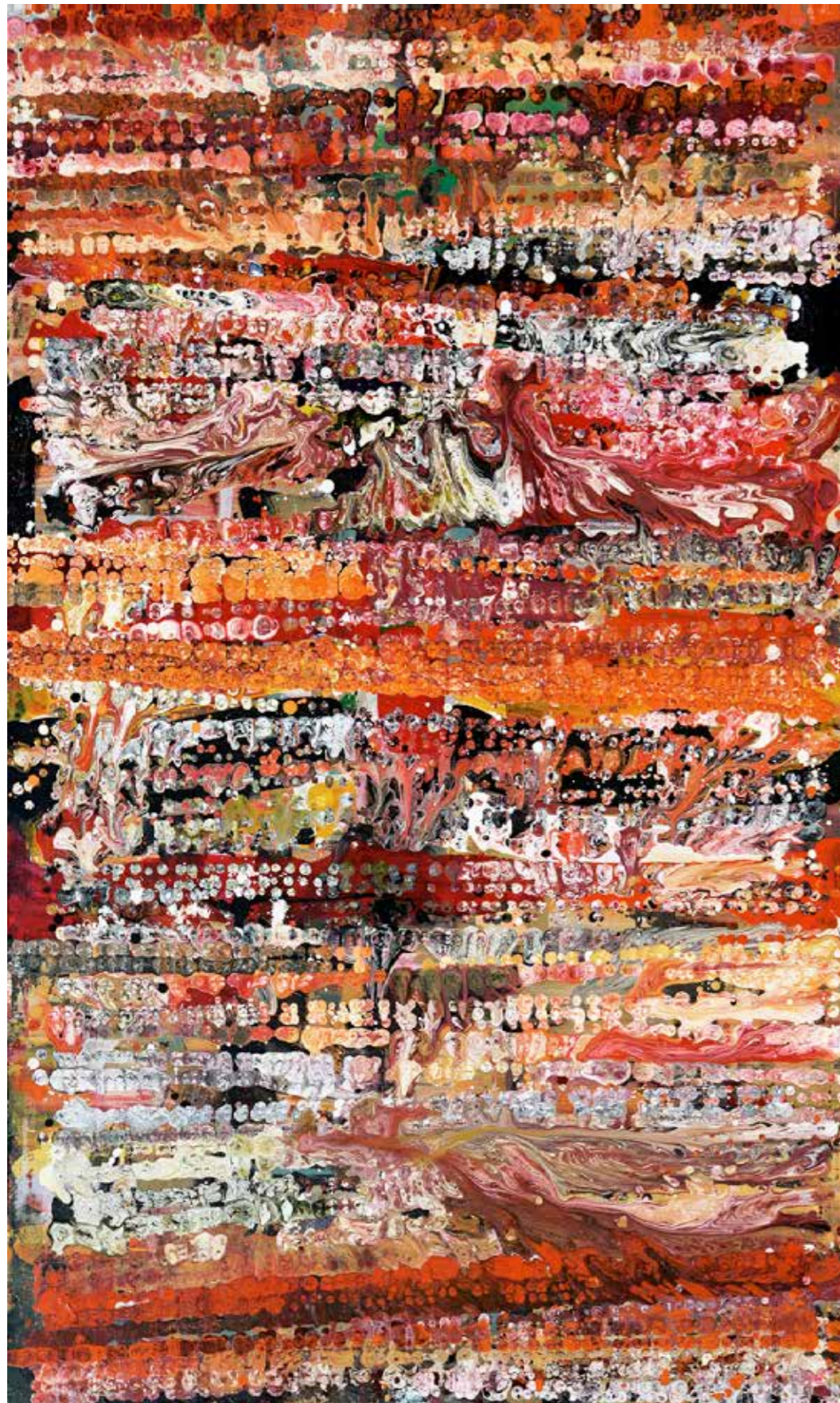
Pojoči bik lepjivih nog, akril, les, 2012, 90 x 170 cm

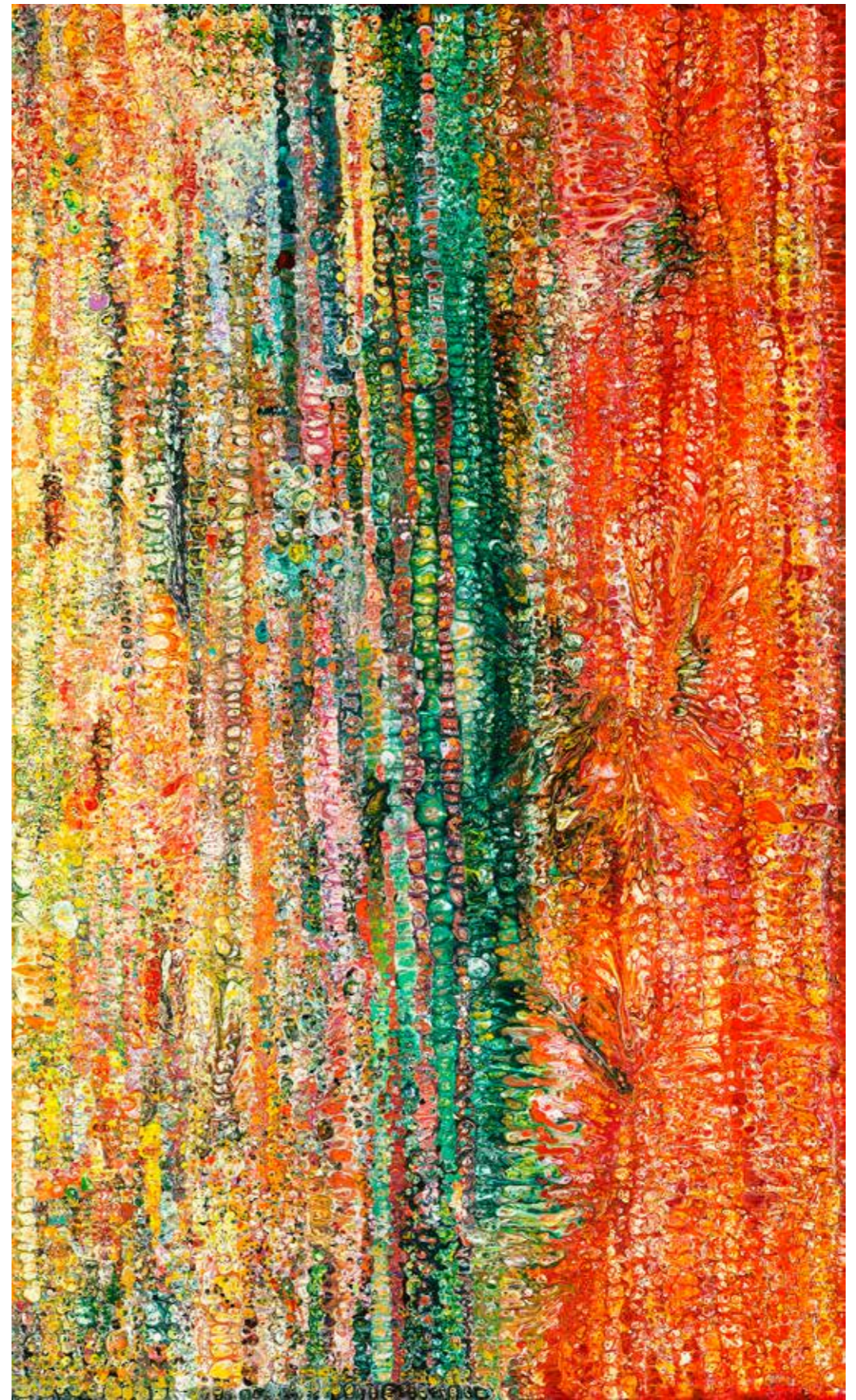
Politika je mamilo, akril, les, 2015, 120 x 200cm

Občutek za ritem, akril, les, 2013, 170 x 90 cm

Nemirna množica - demonstracije, akril, les, 2012, 200 x 100cm

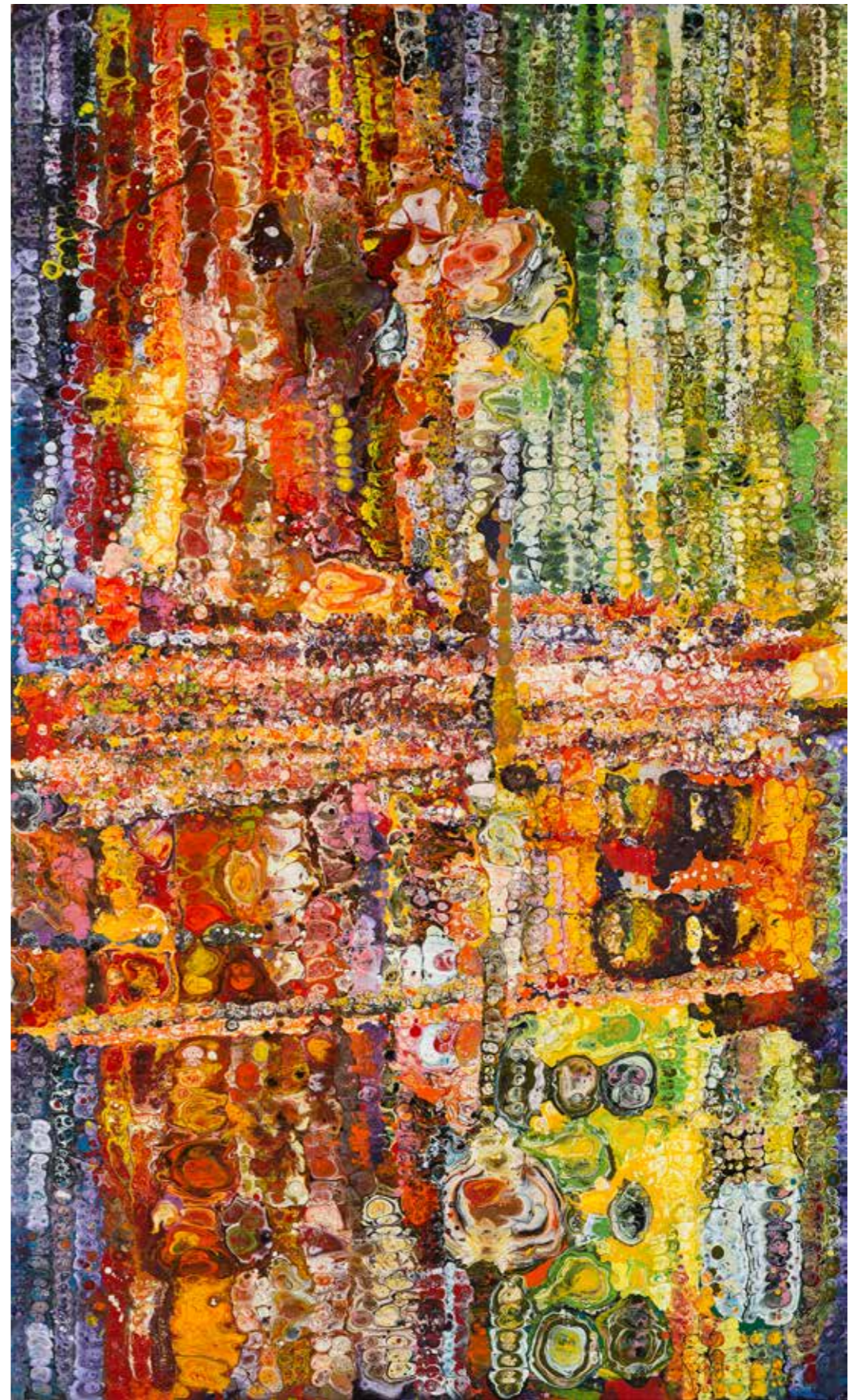
Oaza miru, akril, les, 2015, 120 x 200 cm

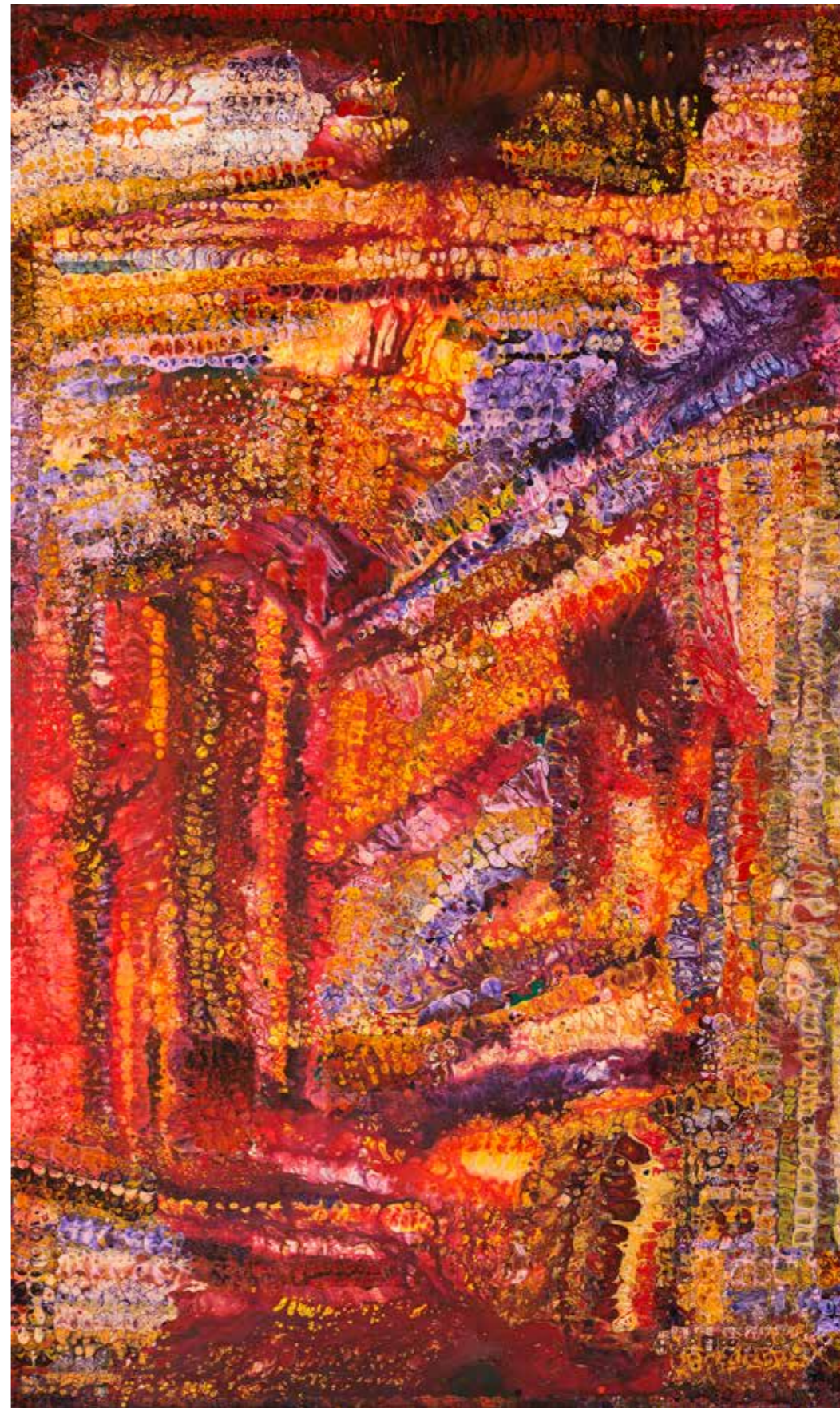
Dnevna soba, 2015

Skrivnost, akril, les, 2015, 100 x 200 cm

Martinovanje, akril, les, 2015, 120 x 200 cm

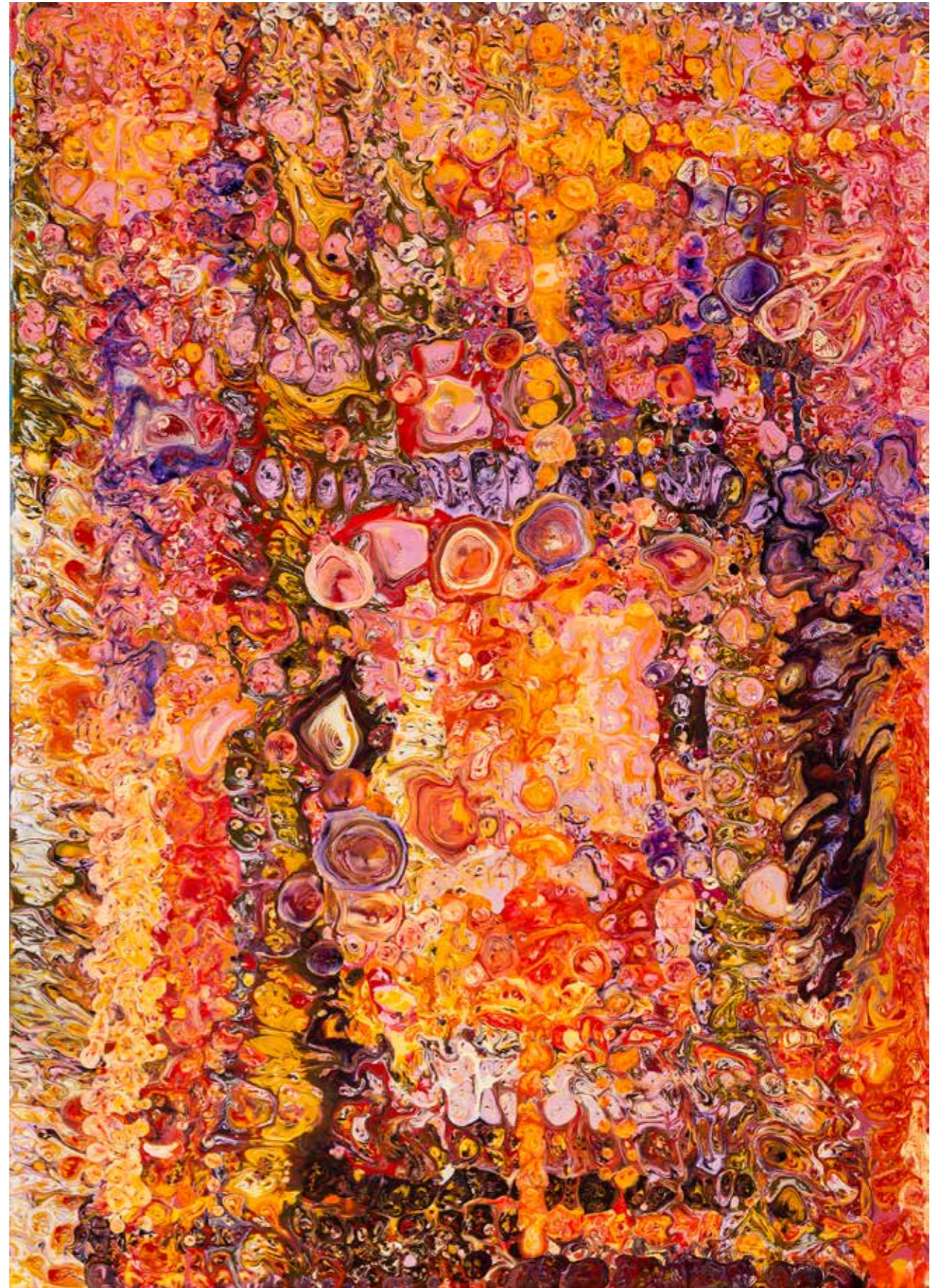
Rem brant, akril, les, 2015, 200 x 120 cm

Tek za zmajem, akril, les, 2015, 200 x 360 cm

Tek za zmajem, 2015

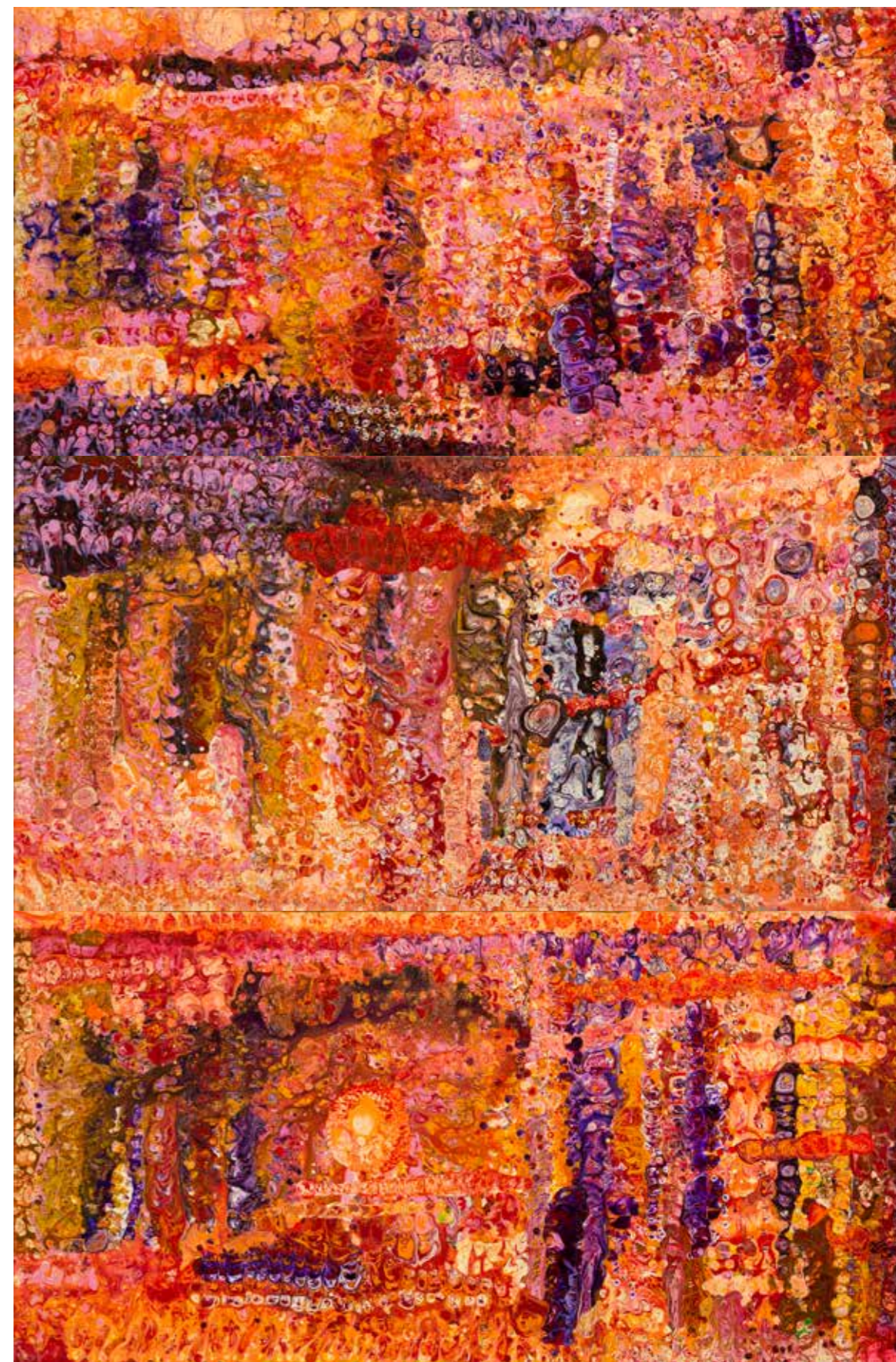

Skale, akril, les, 2015, 70 x 50 cm

Tisoč veličastnih sonc I,II & III, akril, les, 2015, 200 x 50 cm

Smoothie I,II & III, akril, les, 2015, 100 x 50 cm

Brez naslova, akril, les, 2015, 90 x 200 cm

Dobrodelnost, akril, platno, 2014, 80 x 100 cm

detajl

2014

PROJEKT, Pravljica, Kostanjevica na krki, 2015

PROJEKT, *Simfonija pomladi*, Novo mesto, 2013

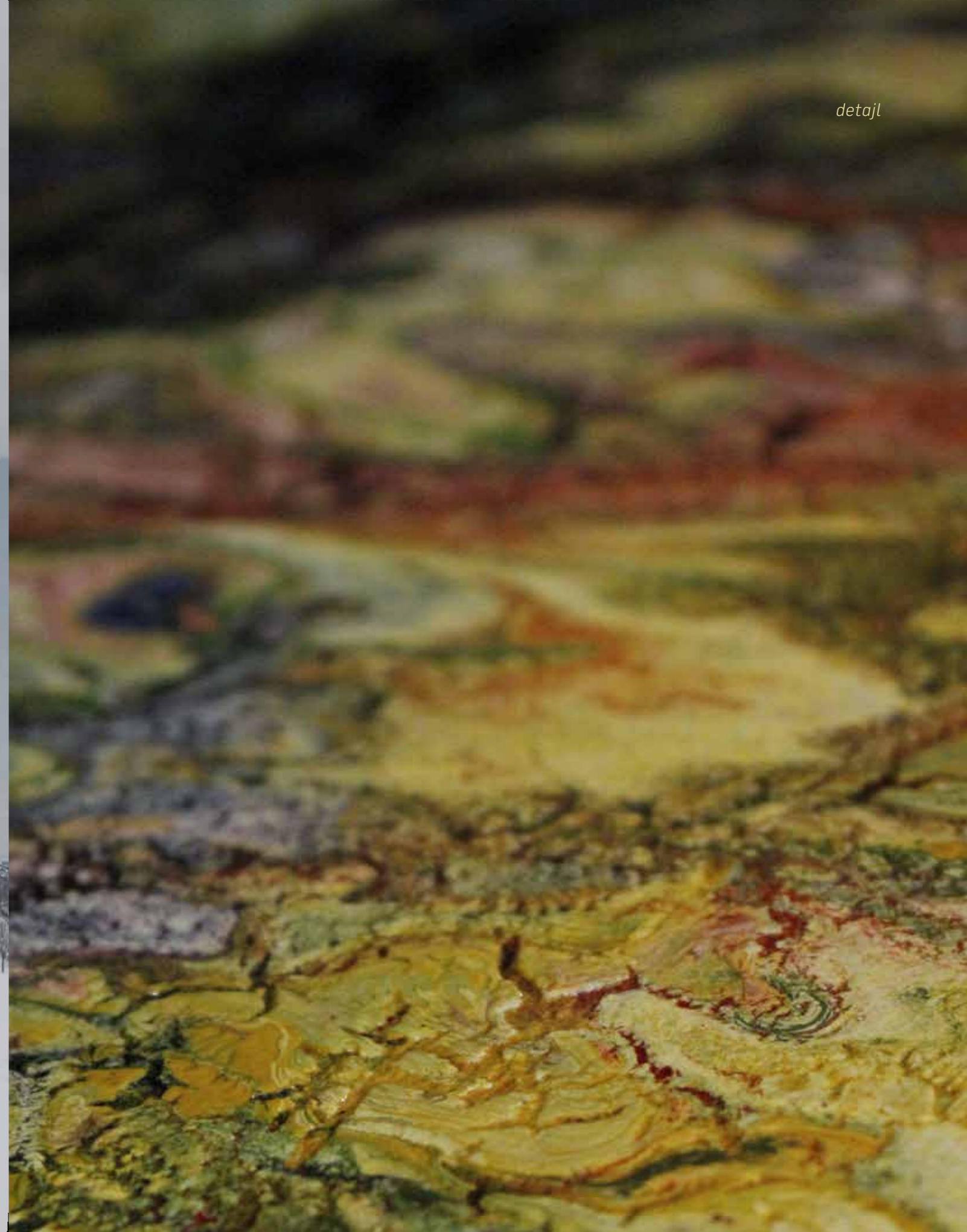
PROJEKT, hidroelektrarna HES, Krško, 2013

PROJEKT " županovo stranišče ", Kostanjevica na Krki, 2012

detajl

Samostojne razstave / Solo exhibitions

- 1975**
Kulturni dom Kočevska Reka
- 1976**
Likovni salon Kočevje
- 1980**
Likovni salon Kočevje
- 1981**
Razstavišče IUV Vrhnika
Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
- 1983**
Hotel Sremič, *Krško*
- 1984**
SUPC, Novo mesto
Zdraviliški hotel, *Dolenjske Toplice*
Novoteks, *Novo mesto*
- 1985**
Zdraviliški hotel, *Šmarješke Toplice*
Galerija *Krško*
Kemijski inštitut »Boris Kidrič«, *Ljubljana*
- 1986**
Koncertni atelje DSS, *Ljubljana*
Razstavišče Bistro, *Ribnica*
Razstavišče na sevnškem gradu, *Sevnica*
Dolenjski muzej, *Novo mesto*
- 1987**
Galerija Ars, *Ljubljana*
Razstavišče »Likovna vitrina«, *Nova Gorica*
Posavski muzej, *Brežice*
Galerija Anteja Trstenjaka, *Ljutomer*
- 1990**
Galerija »Kompas«, *Ljubljana*
Galerija Ante Trstenjak, *Ljutomer*
Dolenjski muzej, *Novo mesto*
- 1991**
Razstavišče »Hotel Garni«, *Otočec*
- 1992**
Galerija Miška Kranjca, *Murska Sobota*
Galerija ZDSLU, *Ljubljana*
Galerija Ars, *Ljubljana*
Galerija Hamer, *Slovenska vas*
- 1993**
Galerija Labirint, *Ljubljana*
Posavski muzej Brežice in galerija Meke
Galerija *Krško, Krško*
- 1994**
Mala galerija, *Kranj*
Galerija Mak, *Maribor*
- 1995**
Galerija AULA, *Celovec, Avstrija*
Galerija Šivčeva hiša, *Radovljica*
- 1996**
Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Galerija Gradac, *Zagreb*
- 1997**
Galerija Krka, *Novo mesto*
Galerija Ilirija, *Ljubljana*
- 1998**
Galerija Dvorni trg, *Ljubljana*
- 1999**
Galerija Equrna, *Ljubljana*
Dolenjski muzej, *Novo mesto*
- 2001**
Galerija Kos, *Ljubljana*
Galerija Žula, *Maribor*
Galerija Gerde Turke, *Dortmund, Germany*
- 2002**
Galerija Imprima, *Ljubljana*
Galerija *Krško*
- 2003**
Smeri, Bežigrajska galerija 2, *Ljubljana*
- 2004**
Galerija Božidar Jakac, *Kostanjevica na Krki*
Galerija Lek, *Ljubljana*
Katakombe in granate, *Velikovec, Avstrija*
Stopnice, Koroška galerija likovnih umetnosti, *Slovenj Gradec*
- 2005**
Galerija Kralj, *Novo mesto*
- 2006**
Galerija Dobe, *Kostanjevica na Krki*
- 2007**
Galerija Kresija, *Ljubljana*
- 2008**
Galerija Hest, *Maribor*
Banski dvor, *Banja Luka, BiH*
Galerija Vladimir Bužanči, *Zagreb, CRO*
- 2009**
Prehajanja, Galerija Simulaker, *Novo mesto*
Galerija Kula, *Split, CRO*
Atelje, Dolenjski muzej, *Novo mesto*
Skice, Galerija Dobe
Kulturni dom Laško, *Laško*
- 2010**
Galerija Velenje, *Velenje*
- 2011**
Nenamerne slike, Kulturni center Janeza Trdine, *Novo mesto*
Poplava, galerija Dobe, *Kostanjevica na Krki*
- 2012**
Likovni projekt GALERIJA, *Rumpretova hiša Krško*
Otroci cvetja. Galerija Maximal, *Ljubljana*
Projekt Potujoča galerija, *Prušnja vas, Črneča vas*
Potujoča galerija, *Gabrje, Dolž, Stopiče*
Projekt Okno v svet. (kip v krožišču) *Dobe, Kostanjevica na Krki*
Projekt Strani neba, *Hidroelektrarna Krško, 2007-2012*
Simfonija pomladi, velika zidna slika, *Novo mesto*
- 2013**
Heroji časa, *grad Podsreda*
Galerija Ars, *Ljubljana*
Umetniški projekt Kurnik, *Pogačarjev trg, Ljubljana*
Kapljice - Galerija Kmečki hram, *Kostanjevica na Krki*
- 2014**
Krispan, Lapidarij, *Galerija Božidar Jakac*
Nacionalna Galerija Beograd, *Beograd, Dositejeva 1*
Galerija Krka, *Novo mesto*
Galerija Brblarna, *Novo mesto*
- 2015**
Pust skozi čas, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Krispan, Galerija Miklova hiša, *Ribnica*
Galerija Zala, *Ljubljana*

Skupinske razstave / Group exhibitions

1977

Mestna galerija Ljubljana, Razstava študentov ALU
Študentsko naselje, Študentsko društvo Forum, *Ljubljana*

1979

Mestna galerija Ljubljana, Razstava študentov ALU
Društvo likovnih umetnikov Kočevje
Zveza likovnih skupin Slovenije, *Brežice*

1980

Razstava mladih umetnikov, Jakopičevo razstavišče, *Ljubljana*
EX tempore, *Piran*
Valjevo - Zveza likovnih skupin Slovenije

1981

Galerija Ars, *Ljubljana*

1984

EX tempore, *Piran*
Topola
Galerija Ars, *Ljubljana*
Galerija Krka, *Novo mesto*

1985

Srečanje likovnikov Ribnica 85, *Ribnica*
Galerija Ante Trstenjak, *Ljutomer*
Ex tempore Labod, *Novo mesto*
VII. Bienale internacional de arhe, *Valparaiso, Chile*

1986

Šivčeva hiša, *Radovljica*
Likovni salon, *Kočevje*
Ex tempore Labod, *Novo mesto*
Galerija Brestanica, *Brestanica*

1988

Mestna hiša Langenhagen, *Hanover, ZR Nemčija*

1990

Galerija Ante Trstenjak, II. Ex tempore, *Ljutomer*
Extempore Loka, Loški muzej, *Škofa Loka*

1991

Galerija Miško Kranjec, *Murska Sobota*
Galerija Karas Zagreb, *Croatia*

1992

Moderna galerija, ribniška zbirka, Ljubljana
Jakopičeva galerija, Majski salon, *Ljubljana*
Galerija Krka, likovna delavnica, *Novo mesto*
Sodobna slovenska umetnost, *Kaunas, Litva*
Galerija Kompas, *Ljubljana*
Galerija Smelt, (risbe konj), *Ljubljana*
Galerija Labirint (risbe), *Ljubljana*
Mestna galerija, I. bienale mesta Kranj, *Kranj*
Likovni salon Celje, darilo za darilo, *Celje*
Galerija Meduza2 (miniature in voščilnice), *Piran*
Galerija Hamer, razstava posavskih umetnikov, *Slovenska vas*
Galerija Miška Kranjca, 4. Medregionalna razstava Slovenije, *Murska Sobota*
Razstavišče Nekarhalle, razstava posavskih umetnikov, *Obrigheim, ZR Nemčija*
Poštarski dom na Pohorju, POAAR 94 za mir, *Pohorje*
Vladna palača, POAAR 94 za mir, *Ljubljana*

1995

Pomlad ob Krki in Savi, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Galerija Medijske toplice, 4. medregionalna razstava Slovenije, *Izlake*
Galerija Idrija, humanitarna razstava, *Idrija*
Muzej novejšje zgodovine, znaki na prtih (mednarodna razstava), *Celje*
Galerija Meke, *Brežice*
Galerija Panorama, mednarodna likovna kolonija Heviz, *Madžarska*
Majski salon, Jakopičeva galerija, *Ljubljana*

1996

Majski salon, Jakopičeva galerija, *Ljubljana*
Galerija TR3, *Ljubljana*
Galerija Ilirija, *Ljubljana*

1997

5. belokranjski likovni bienale, Špeličeva hiša, *Črnomelj*
Lipovci 97, Pomurska galerija, *Murska Sobota*

1999

Pogled 1, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Galerija Sukiennice, *Krakow, Poljska*
Sinji vrh
Galerija Sežana, *Sežana*

2000

Likovna akademija, *Finnentrop, Nemčija*
Posavski grafiki, Posavski muzej, *Brežice*

2001

Galerija Gerde Turke, *Dortmund, Germany*
Galerija Ivan Napotnik, *Velenje*
Kreart 2000, Razstavišče Loka; *Loka*
VIII. mednarodni bienale Kairo, *Kairo, Egipt*
Novomeški utrinek, Simulaker, *Novo mesto*

2002

Zbirka Galerije Hest, G. Hest, *Ljubljana*
Trije x, Kalerija Kos, *Ljubljana*
Kreart, Sevniški grad, *Sevnica*
Kruh; Galerija Kralj, *Novo mesto*
Žula, Umetnostna galerija, *Maribor*
Pogled 2, Galerija Božidar Jakac, *Kostanjevica na Krki*

2003

Aktuelni trenutak u slovenačkoj savremenoj likovnoj umjetnosti, Dvorac Petroviča, *Podgorica, Crna Gora*
Mednarodna likovna kolonija, *Karlobag*
Galerija Dan, *Celje*
Refleksije, Sokolski dom, *Novo mesto*

2004

6. bienale mesta Kranj, Galerija mestne hiše, *Kranj*
Pogled 3, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Zgodbe iz Hudičevega turna, KC Janeza Trdine, *Novo mesto*

2005

Zbirka Riko, Mihelačeva galerija, *Ptuj*
Miklova hiša, *Ribnica*

2006

Pogled 4, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
4. bienale slik malega formata Ljutomer- 2006, *Ljutomer*
Zibika- tinsko, Knjižnica Prežihov Voranc, *Ljubljana*
Kolonija Zibika-Tinsko; *Šmarje pri Jelšah*
ARTKUM, Zasavski muzej, *Trbovlje*

2009

Razstava DLUD, Galerija ZDSLJ, *Ljubljana*
Razstava DLUD, *Dolenjske Toplice*
Gradska vječnica, gal. Brešan, *Split, CRO*
Muzej grada Trogira, Galerija Caite Duišin Ribar, *Trogir, CRO*
Zgrada HAZU, Palača Milesi, *Split, CRO*
Pogled 5, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Razstava DLUD, Simulaker, *Novo mesto*
Spomin Francu Lesu, Posavski muzej, *Brežice*

2010

Razstava DLUD, Simulaker *Novo mesto*
Krajine iz muzejskih depojev, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*
Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin, *Tolmin*
Razstava DLUD, Galerija AŽ, *Zagreb, CRO*
Povratniki, Miklova hiša, *Ribnica*
Bienale Mediteran 2010, Palača Milesi, *Split, CRO*
Galerija Arsin, *Velenje*

2011

Razstava DLUD, Galerija Kambič, *Metlika*

2012

Razstava DLUD, Galerija Božidar Jakac, Lamutov likovni salon, *Kostanjevica na Krki*

2013

Majski salon, *Ljubljana*

Kontakt / *Contact information*

Jože Marinč

a: Dobe 1, 8311 Kostanjevica na Krki, Slovenia, Europe

t: +386 74 98 74 96

m: +386 41 46 69 54

e: jozemarinc@gmail.com

s: www.jozemarinc.com

Katalog je izdal / *The Catalogue was published by* : Jože Marinč

Zanj / *Represented by* : Janžej Marinč

Urednik / *Edited by* : Janžej marinč

Fotografija / *Photos by* : Janžej marinč, Tomaž Grdin

Besedila / *Texts* : Jože Marinč

Uvodno pesedilo / *introductory text* : Andrej Smrekar

Oblikovanje kataloga / *Catalogue design* : Janžej Marinč

Tisk / *Printed by* : SEKOM grafika

Vezava / *Binding by* : SEKOM grafika

Naklada / *Edition* : 8 izvodov / *copies*

Ljubljana - December 2015